

ROMANA ECCLESIA

omnium Ecclesiarum

mater.

§. II.

Sanctam, Catholicam, & Apostolicam Romanam Ecclesiam, omnium, Ecclesiarum Matrem, & Magistram (a) agnosco; Romanoq; Pontifici, Beati Petri Apostolorum (b) Principis successori, (c) ac Jesu Christi (d) Vicario, veram obedientiam spondeo ac juro.

(a) Ea enim, quæ ad beatissimæ Ecclesiæ jura pertinent, vel posthac, fortè pervenerint tanquam ipsam sacrosanctam & religiosam Ecclesiam, intacta convenit venerabiliter custodiri: ut sicut ipsa religionis & fidei mater perpetua est, ita ejus patrimonium jugiter servetur illæsum. L. jubemus. 14. in princ. C. de sacrosanct. Eccles.

Mauritius Imperator Gregorio Romano Pontifici. Serò tandem animadverti me à recta vivendi ratione ad deteriora prolapsus; Nam & tam multa portenta Deum optimum maximum mihi infensum significant, ut dies & noctes perniciem clademque mihi instare plenè videam. Sed quando unus is tantum Pœnitentiæ locus superest, oro te reliquosque viros Deo addictos & charos, ut irata mihi numina precibus vestris mitiora faciatis, meque ad sinum Matris Ecclesiæ redeuntem excipiatis. Anno 602. Goldast. Tom. 3. Const. Imper.

Hic obtinuit apud Phocam Principem, ut Sedes Apostolica beati Petri caput esset omnium Ecclesiarum, id est, Romana Ecclesia. Hic Phocas Imperator rogante Papâ Bonifacio statuit Sedem Romanæ & Apostolicæ Ecclesiæ primam esse, cum prius Constantinopolitana

ana se primam omnium scriberet. Constit. Phocæ Imper. de prim.
Anno 606. Goldast. ibid.

Ut legum originem anterior Roma sortita est, ita & summi Pontificatus apicem apud eum esse, nemo est qui dubitet. Novell. 9. in præfat.

Ideoque sancimus secundum earum definitiones sanctissimum senioris Romæ Papam, primum esse omnium Sacerdotum : Beatissimum autem Archiepiscopum Constantinopoleos novæ Romæ, secundum habere locum post sanctam Apostolicam senioris Romæ sedem. Novell. 131. cap. 2.

Ea legatio à Pontifice benignè audita est : qui ea se faciliè, quæ Imperator petivisset, confecturum esse pollicitus : statimque suos legatos illis adjungit, qui concordiam conciliarent atque amplecterentur. Cujus hæc tria capita fuerunt. Primum, ut in sacrorum voluminum hymnodis, Papæ cum quatuor aliis Patriarchis mentio fieret. Alterum, ut liceret cuivis Romam veterem, quæ curia major & perfectior esset, appellare. Tertium, ut illi principatus in omnibus deferretur. Constit. Imper. Michael Palæol. de primat. & appellat. & commemorat. Papæ Rom. Imperavit Anno 1259. &c.

Sed & gratias vobis agimus de instantia orationum vestrarum, quibus memoriam nostri assidue vos habere dixistis, optantes ut preces vestræ acceptabiles sint Domino Deo Salvatori nostro, ut & ipse per suam misericordiam dignos nos efficiat exaudiri, & ad unitatem sanctæ suæ Ecclesiæ revocare dignetur, & ejusdem pietatis humeris in sanctæ Matris Ecclesiæ reportet ovile. Carol. Magn. in Constitut. Francofurt. Anno 794. §. 9. vid. tot. hanc Const. Goldast. Tom. 1. Const. Imper.

Quocirca vos spirituali Matri Ecclesiæ adjungite, atque secundum unam solamque fidei decisionem trecentorum decem & octo sanctorum Patrum nobiscum una divina in ea communione fruimini; Nam sacrosancta vestra Mater Ecclesia tum vos ingenuos suos filios amplecti cupit, tum vestram diu optatam dulcemque vocem audire desiderat. Zenon. Imp. enotio de pace & reconciliatione Ecclesiæ. Anno 482. Goldast. Tom. 3. Constit. Imper.

Vnd sonderlich von gemeiner Noturfft wegen teutscher Nation/ damit die in gute gleichformige Einigkeit/ Regel vnd Verstand vnserß heiligen Glaubens kommen mög / zu einem Trost gegen Gott/vnd der Mutter vnser Christlichen Kirchen. Reichß Abschied zu Regenspurg 1532. rubr. Concilium betreffend. in fine. Vid. Carol. 2. Rescriptum ad Papam Nicol. Anno 863. relat. à Goldast. Tom. 3. Const. Imper.

BEATUS PETRUS APOSTOLORUM Princeps.

(b) Ad cuius Auctorem, hoc est, Apostolorum primum. Domino loquente præceptum est, Pasce oves meas. Quem esse omnium verè Ecclesiarum caput, & patrum regulæ, & principum statuta declarant, & pietatis vestræ reverendissimi testantur affatus. L. inter claras. 8. C. de sum. Trin. & Fid. Cath.

Victor Anastasius pius felix, inclytus Triumphator semper Augustus Hormisdæ. Et Infra: Nunc autem currens de vobis suavis opinio ad memoriam nostram bonitatem paternæ affectionis adduxit, ut illa requiramus; quæ DEUS & Salvator noster Sanctos Apostolos divino sermone docuit, & maximè Beatum Petrum, in quo fortitudinem Ecclesiæ suæ constituit.

His igitur præfatis initijs hortamur, ut ad ea quæ de Scythiæ partibus mota sunt, unde & Concilium fieri convenire perspeximus mediatorem se Apostolatus vester faciat, ut contentionibus amputatis unitas sanctæ restituatur Ecclesiæ. Anno 514. Goldast. tom. 3. Const. Imp.

Et decimus sextus, propter adorationem venerabilium Principis Apostolorum Petri vinculorum. Constit. Imp. Manuel. Comnen. sive Emanu. 2. de ferijs. Imperavit Anno 1143.

Quod igitur nostra æternitas ad Omnipotentis DEI honorem, venerandæ Sedi Summi Apostoli Petri dedicavit: hoc habeant omnes terræ. Novell. 9. in præfat.

Ego

Ego Ludovicus Imperator Augustus statuo & concedo per hoc pactum confirmationis nostræ tibi Beato Petro Principi Apostolorum, & pro te Vicario tuo Domino Paschali Summo Pontifici & universali Papæ. Ludovic. Pius. Goldast. tom. 1. Const. Imp. Imperavit ab Anno 814.

ROMANUS PONTIFEX PETRI Successor, & Christi Vicarius.

(c) Sanctam Romanam Ecclesiam sicut Matrem & ipsius Sedis Antistitem tanquam Christi Vicarium, & B. Petri Successorem veneramus, & præcipimus cunctis ex debito venerari. Henric. Septim. authent. De Sum. Trinit. & fid. Cath. & de hæret. n. 2. Anno 1312. relat. ac Goldast. tom. 3. Const. Imper.

Constantinus Imperator Benedicto II. Pontifici. Cùm usu receptum esset, ut nullus Romanus Pontifex ritè electus diceretur, nisi à nobis vel Exarcho nostro ratum firmumq; haberetur; Nos animadvertentes id minus piè & commodè fieri consuevisse, nihilq; exinde Religioni sacrisque rebus emolumenti nasci, placuit nobis deinceps quem Sacerdotes exercitusq; Romanus in Pontificem elegerint, eundem statim verum Christi Vicarium nullà expectatà nominis nostri auctoritate judicari. In Constit. de Elect. Rom. Pontifex. Ann. 684. Goldast. tom. 3. Const. Imper. Summam hanc præposituram primus omnium gessit Sanctus Petrus verus Christi in terris Vicarius, & totius familiæ ejus pastor, post Petrum verò ex Christi institutione, omnes deinceps Pontifices Petri in Cathedrâ Successores. Carol. V. in Confirm. art. Lovanien. art. 24. Gold. tom. 1. Const. Imper.

Wer nun den Stul Petri innen hat / als oberster Bischoff / der soll mit dem Recht / damit es Petrus von Christo empfangen / da er sprach: Weyde meine Schaff / die ganze Kirchen regieren vund verwalten. Röm. Kayf. Witt. Erklärung zu Augspurg 1548. Vom obersten Bischoff vund andern Bischoffen. §. Wer nun.

ROMANO PONTIFICI obediendum.

(d) Ex facto incidisse scio Fridericum Principem nostrum, cum ab initio Dux esset, & pro Ducatu fidelitatem faceret, Divino nutu postea Imperatorem creatum, petita ab eo fidelitate pro Ducatu, petenti Domino respondisse, non teneri se fidelitatem facere, cum omne hominum genus sibi fidelitatem debeat, & ipse soli D E O & Romano Pontifici. Feudor. lib. 2. tit. 100.

Unus est Ecclesiæ Summus Pastor, cui omnes obedire tenentur, ad cuius iudicium controversiæ, quæ super fide & religione existunt sunt referendæ. Carol. V. in confirm. art. Lovanien. art. 23. Goldast. tom. Const. Imp.

Constitutum habemus, ut omnes qui sub speciali defensione nostra sui Domini Apostolici fuerunt suscepti, impetrata inviolabiliter iusta utantur defensione. Quod si quis in quocunque tempore hoc violare præsumperit, sciat se periculum vitæ suæ esse incursum. Nam & hoc decernimus, ut Domino Apostolico in omnibus observent obedientiam. Constit. Lothar. Imper. de Pontific. Roman. edita tempore, Eugenij Papæ Anno 825. cap. 1. Gold. tom. 3. Const. Imp.

Fridericus I. Imperator Augustus ad Emanuele Imp. Constantinopolitanum. Quapropter tuam prudentiam commonemus, quatenus nobis & Romano Imperio honorem debitum recognoscas, & Summo Pontifici quem nomine sanctum appellas, debitam exhibeas obedientiam & honorem. Anno 1177. n. 3. Gold. tom. 1. Const. Imper.

In nomine sanctæ & individuæ Trinitatis Amen. Fridericus divina favente Clementia Romanorum Rex semper Augustus. (& paulo post) Vobis beatissime Pater & omnibus Successoribus vestris Catholicis sanctæq; Romanæ Ecclesiæ speciali Matri nostræ, omnem obedientiam, honorificentiam atque reverentiam semper humili corde & devoto Spiritu impendimus, quam prædecessores nostri Reges & Imperatores Catholici vestris Antecessoribus impendisse
noicun-

noscentur. Aurea Bull. Frid. 2. Anno 1213. Goldast. tom. 1. Const. Imper. Et Juram. Carol. V. in Coronat. Aquisgran. Anno 1520. Sigismund. Constit. de advocat. & protect. Ecclesiæ Anno 1433. Lothar. in Rescript. de majoritate Regis in temporalibus & obedientia in spiritualibus ad Nicola. Pap. Anno 868. Quorum duo priora referuntur tom. 1. altera duo tom. 3. Goldasti. Const. Imper.

A SACRIS CANONIBVS definita recipienda esse.

§. 12.

Cetera Item omnia, à Sacris Canonibus (a) & œcumenicis Conciliis, (b) ac præcipuè à Sacrosanctâ Tridentinâ (c) Synodo tradita, definita, & declarata, indubitanter recipio atq; profiteor: simulq; contraria omnia, atq; hæreses quascunq; ab Ecclesiâ damnatas atq; reiectas, & anathematizatas, ego pariter damno, reijcio, & anathematizo.

(a) Sacros autem Canones non minùs, quàm leges, valere, etiam nostræ volunt leges. L. sacris 45. C. de Episcop. & Cleric.

His igitur, quæ sacris Canonibus definita sunt, insistentes, præsentem sancimus legem. Novell. 137. cap. 2. 3. 4. & 5.

Eò quòd à præcedentibus nos Imperatoribus & à nobis ipsis rectè dictum est oportere sacras regulas pro legibus valere. Novell. 6. c. 1. §. sed etiam 8.

Quemadmodum ante hac quando certiolem firmioremq; rerum constitutionem investigaremus, si civilis lex plus roboris ac firmitatis, quàm Ecclesiastica præbere videretur, illi prærogativam dedimus: eo modo & hic Decretum sacrum rectæ rerum moderationi, quàm civile sit, conducibilius fore intelligentes. Imp. Leonis Const. 7.

Eidem